Dosarul nr. 2-52/21
2-21000412-12-2-04012021

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 decembrie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător – Olga Boțan
grefier – Cristina Delinschi
cu participarea reprezentantului reclamantului și a reprezentantului pârâților, care ulterior a fost înlăturat din ședința de judecată pentru încălcarea ordinii în şedinţă de judecată,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 30 decembrie 2020 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” cu privire la încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de *****, „Rangoli” S.R.L în calitate de locatar și O.C.N „MAIB-Leasing” calitate de Locator au încheiat Contractul de Leasing financiar nr. ***** în conformitate cu prevederile contractului sus-menționat, locatorul O.C.N „MAIB-Leasing” S.A. a transmis în posesie și folosință locatarului „Rangoli” S.R.L, automobilul de model *****, cu număr de înmatriculare*****.

Relatează că, în baza contractului de leasing financiar, locatarul se obligă să achite ratele de leasing și alte plăți, conform graficului de plăți anexat la acesta. Contractul de leasing sus-menționat a fost încheiat pentru un termen de 60 de luni. Plata finală urma a fi efectuată la data de 30 iunie 2018.

Menționează faptul că, reclamantul a executat în totalitate și integral obligațiile sale rezultate din Contractul de leasing financiar nr. ***** din *****, transmițând conform actului de primire – predare din data de *****, automobilul de model *****, cu număr de înmatriculare*****, în posesia lui „Rangoli” S.R.L, per contrario pârâții și-au neglijat obligațiile asumate. Reclamantul O.C.N ”MAIB-Leasing” S.A., fiind nevoit să-și apere drepturile sale prin intermediul prezentei cereri de chemare în judecată.

Invocă că, după încheierea contractului de leasing pârâții nu și-au executat cu diligența necesară obligațiunile contractuale, astfel că, la moment este înregistrată o restanță de 17 124.29 lei.

Mai menționează că în scopul garantării executării prevederilor contractuale, la data de ***** a fost semnat și Contractul de fidejusiune nr. ***** G, prin intermediul căruia fidejusorul Saca Ruslan și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu „Rangoli” S.R.L în fața O.C.N

”MAIB-Leasing” S.A. pentru executarea integrală a tuturor obligațiilor stabilite în Contractul de leasing financiar nr. ***** din 2013, încheiat între Locator și Locatar, inclusiv în cazul în care Locatarul nu va executa sau va executa necorespunzător obligațiile contractuale.

Ulterior, la fel, pentru garantarea executării obligațiunilor contractuale la data de *****, a fost semnat Contractul de fidejusiune nr. ***** Gl, prin intermediul căruia fidejusorul SRL ”Farmagro AG” și-a asumat obligația de a răspunde solidar cu „Rangoli” S.R.L în fața O.C.N ”MAIB-Leasing” Lpexr. executarea integrală a tuturor obligațiilor stabilite în Contractul de leasing financiar nr. *****, încheiat între Locator și Locatar, inclusiv în cazul în care Locatarul nu va executa sau va executa necorespunzător obligațiile contractuale.

Mai menționează că, pentru soluționarea prealabilă a litigiului reclamantul O.C.N ”MAIB-Leasing” S.A., la data de 19 ianuarie 2018, în adresa pârâților a transmis notificarea cu nr. *****, prin care s-a solicitat achitarea, într-un termen maxim de 14 zile din data primirii reclamației, a datoriei existente la momentul transmiterii acesteia. Prin reclamația respectivă, pârâții au fost preîntâmpinați despre faptul că în cazul în care aceștia nu vor plăți restante, reclamantul O.C.N ”MAIB-Leasing” S.A. va calcula și dobânzi de întârziere. Notificările fiind expediate pe adresele indicate de către pârâți la data semnării contractelor de leasing însă fost restituite de către oficiul poștal cu mențiunea ,,nereclamat” în privința lui „Farmagro AG” S.R.L și privința lui „Rangoli” S.R.L și Saca Ruslan cu mențiunea ,,plecat”.

La fel în adresa pârâților la data de 18 aprilie 2018, a mai fost expediată o notificare prin care le-a fost solicitat pârâților să achite datoria restantă. Notificările fiind expediate pe adresele indicate de către pârâți la data semnării contractelor de leasing însă acestea au fost restituite de către oficiul poștal cu mențiunea ,,plecat” în privința lui „Rangoli” S.R.L și Saca Ruslan, iar fidejusorul „Farmagro AG” S.R.L a recepționat notificarea.

În scopul neadmiterii unui eventual litigiu la data de 03 iulie 2018, a fost remisă o notificară cu nr. *****. Notificările fiind expediate pe adresele indicate de către pârâți la data semnării for de leasing însă acestea au fost restituite de către oficiul poștal cu mențiunea ,,plecat” în privința „Rangoli” SRL, Saca Ruslan, iar fidejusorul „Farmagro AG” S.R.L a recepționat notificarea. În urma discuțiilor duse și a notificărilor expediate către pârâții, aceștia la data de 30 octombrie 2018, suma de 5 104,65 EURO, sumă însă care nu acoperă integral datoria restantă, rămânând o restanță în mărime de 17124 lei.

În scopul încasării restanței acumulate la data de 22 mai 2019, în adresa pârâților a fost transmisă nr. *****, prin care a fost solicitat achitarea restanței în termen de 7 zile calendaristice, fapt care nu a fost executat de către pârâți.

Mai menționează instanței de judecată faptul că, toate acțiunile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă au eșuat, întrucât de către pârâți nu au fost întreprinse careva acțiuni de soluționare amiabilă a litigiului în cauză, OCN ”MAIB-Leasing” SA a fost nevoită în condițiile legii și a prevederilor contractuale să depună prezenta cerere de chemare în judecată. Mai mult ca atât pârâții nu recunosc restanța existentă.

Solicită:

Încasarea în mod solidar din contul pârâților „Rangoli” S.R.L, Saca Ruslan, „Farmagro AG” S.R.L în folosul reclamantului O.C.N ”MAIB Leasing” S.A. a sumei datoriei în mărime de 17124,29 lei.

Încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei OCN ”MAIB-Leasing” SA s-a prezentat, a susținut cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia integral.

În ședința de judecată pârâții nu s-au prezentat, fiind reprezentați de avocatul ales.

În ședința de judecată reprezentantul pârâților SRL ”Rangoli” și Saca Ruslan s-a prezentat, dar nu a participat la examinarea pricinii în fond, fiind îndepărtat din sală prin dispoziţie a preşedintelui şedinţei în temeiul art. 196 alin (3) Cod de procedură civilă în legătură cu încălcare repetată a ordinii în şedinţă de judecată. (f.d.18-21)

În ședința de judecată pârâta SRL ”Rangoli” nu s-a prezentat, fiind legal citată.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea depusă de OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs Spania,* Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține că, la *****, între O.C.N „MAIB Leasing” S.A. în calitate de locator și SRL ”Rangoli”, în calitate de locatar a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. *****, obiectul contractului fiind autoturismul *****, cu număr de înmatriculare*****, la preț 69825,00 Euro (f.d.49-57,Vol.I).

La aceeași dată, *****, a fost semnat de către Saca Ruslan în calitate de debitor garant contractul de fidejusiune nr. ***** G, potrivit căruia în pct. 2.1 din contract, pârâtul Saca Ruslan şi-a asumat răspundere solidară în caz de neexecutare a contractului de leasing financiar nr. ***** de către SRL ”Rangoli”. (f.d.27-30,Vol.I)

Prin actul de primire – predare a bunului la contractul de locațiune din 03.07.2013 reclamantul a transmis, iar pârâta „Rangoli” S.R.L a primit bunul – obiectul locațiunii (f.d.58,59, Vol.I).

La ***** între OCN ”MAIB-Leasing” SA, SRL ”Rangoli” și SRL ”Farmagro AG” a fost semnat contractul de fidejusiune nr. ***** G1, prin care pârâtul SRL ”Farmagro AG” şi-a asumat răspundere solidară în caz de neexecutare a contractului de leasing financiar nr. ***** de către SRL ”Rangoli”. (f.d.10-12,Vol.I)

Prin actul de decontare a datoriilor semnat între SRL ”Rangoli” și O.C.N ”MAIB Leasing” SA, încheiat în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a vehiculului nr. *****P din *****, precum și în temeiul contractului de leasing nr. *****P din *****, părțile au redus datoria contractelor cu 26221,50 Euro.

Reclamanta invocă că, după încheierea contractului de leasing pârâții nu și-au executat cu diligența necesară obligațiunile contractuale, astfel că, la moment este înregistrată o restanță de 17124,29 lei.

Pentru soluționarea prealabilă a litigiului reclamanta O.C.N ”MAIB Leasing” SA a expediat în adresa pârâților notificările, prin care s-a solicitat achitarea, într-un termen maxim de 14 zile din data primirii reclamației, a datoriei existente la momentul transmiterii acesteia.

Nefiind soluționat amiabil litigiul, O.C.N ”MAIB Leasing” SA s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Reclamanta O.C.N ”MAIB Leasing” S.A. solicită încasarea în mod solidar din contul pârâților „Rangoli” S.R.L, Saca Ruslan, „Farmagro AG” S.R.L în folosul reclamantului O.C.N ”MAIB Leasing” S.A. a sumei datoriei în mărime de 17124,29 lei, instanța de judecată va admite această pretenție din următoarele considerente.

Raportul dintre reclamant pe de o parte și pârâți, pe de altă parte, este guvernat de normele legale referitoare la executarea obligațiilor.

*Instanța de judecată menționează că la cazul din speță sunt aplicabile și prevederile Codul civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, în contextul în care, raportul juridic creat între părțile implicate în prezentul litigiu și anume contractele de leasing și de fidejusiune, datează cu ***** și *****.*

Prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Codul civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, stipulează că, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța de judecată notează că potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Codul civil, în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În baza art.512 alin.(1) Cod Civil al RM, în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să execute şi conform art.514 Cod Civil al RM, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la prevederile alin.(1), stipulează art. 513 al. (1) și (2) Cod Civil al RM.

Potrivit prevederilor art.572 alin.(2) Cod Civil al RM, în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 667 al.(1), (2) și (3) Cod Civil al RM în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, prevede că, părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte şi pot stabili conţinutul lor. Dacă, în scopul protecţiei intereselor prioritare ale societăţii sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviinţarea autorităţilor statului, limitările şi condiţionările trebuie reglementate prin lege. Obligarea la încheierea unui contract este interzisă, cu excepţia cazurilor cînd obligaţia de a contracta este prevăzută de prezentul cod, de lege sau dacă reiese dintr-o obligaţie asumată benevol. Părţile pot încheia contracte care nu sînt prevăzute de lege (contracte nenumite), precum şi contracte care conţin elemente ale diferitelor contracte prevăzute de lege (contracte complexe).

Potrivit art. 668 al.(1) Cod Civil al RM, în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, contractul încheiat legal obligă părţile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanţele sau cu principiile echităţii.

Potrivit prevederilor art. 308 din Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

În acest context, conform prevederilor art. 992 din Codul civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, și căruia îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Astfel, conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Art.118 Codul de procedură civilă prescrie, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În contextul împrejurărilor de fapt stabilite şi potrivit prevederilor legale enunţate, prin prisma dispoziţiilor generale cu privire la obligaţii, convenţii şi acte juridice, condiţiile lor de valabilitate şi de executare, instanţa de judecată a constatat cu certitudine că, între părțile

litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Conform art. 13 din Legea cu privire la leasing (în vigoare la momentul realizării raportului juridic litigios), (3) Locatarul este obligat: f) să plătească ratele de leasing în modul şi în termenele stabilite în contractul de leasing. (4) Locatarul poartă răspundere, în condiţiile prezentei legi şi ale Codului civil, pentru neexecutarea sau executarea neadecvată a contractului de leasing.

Potrivit pct. 1.3 din Contractul de leasing din speță, pârâtul SRL ”Rangoli” s-a obligat să achite în contul O.C.N ”MAIB Leasing” SA ratele de leasing, conform graficului de plăți, care constituie parte integrantă a acestui contract de leasing, inclusiv alte cheltuieli care vor apărea pe parcursul executării prezentului contract de leasing. (f.d.53 verso, Vol.I)

Totodată, părțile au stabilit în pct. 5.12 și 5.13 din Contractul de leasing din speță că, în cazul în care Locatarul nu execută obligațiile sale, Locatorul este în drept să atragă terțe persoane fizice sau juridice, companii de colectare, pentru rambursarea datoriilor și/sau returnarea obiectelor contractului. Locatorul este în drept să încaseze din contul Locatarului și/sau fidejusorului, toate cheltuielile legate de executarea procedurilor legale de colectare a datoriilor formate din (dar fără a se limita): returnarea obiectului, evaluarea obiectului, cheltuieli de reparație în caz de deteriorare a bunurilor constatate la momentul de returnare, impozite, taxe, onorarii, etc, până la achitarea integrală a tuturor datoriilor apărute n legătură cu neachitarea în termen a plăților, precum și a altor sume care urmează să fie achitate locatorului în baza prezentului contract. (f.d.53 verso, Vol.I)

Potrivit graficului de plăți anexat la contractul de leasing susmenționat, se atestă că pârâtul s-a obligat să ramburseze reclamantului plăți în 60 rate lunare a câte 1016,39 Euro, suma totală spre plată calculată în mărime de 87204,99 euro (f.d.56,Vol.I)

Potrivit înscrisurilor anexate la materialele cauzei, precum actele de verificare a decontărilor reciproce (f.d.44, 111-112,Vol.I), descifrarea rulajului pentru perioadele 01.01.2010 – 31.12.2014, 01.01.2015 – 17.05.2021 (f.d.114-122,Vol.I), se atestă că, SRL ”Rangoli” nu a executat cu strictețe obligațiile contractuale, or, nu a respectat modul și termenul de achitare a plăților lunare stabilit prin graficul – parte la contractul de leasing.

Aici, instanța de judecată respinge ca neîntemeiate alegațiile reprezentantului pârâților privind lipsa probelor ce confirmă achitările și datoriile SRL ”Rangoli” în executarea contracului de leasing.

Or, instanța de judecată reiterează că, partea reclamantă a anexat la materialele cauzei actele de verificare a decontărilor reciproce (f.d.44, 111-112,Vol.I), precum și descifrarea rulajului pentru perioadele 01.01.2010 – 31.12.2014, 01.01.2015 – 17.05.2021 (f.d.114-122,Vol.I).

Totodată, urmează a fi respinse alegațiile reprezentantului pârților invocate în demersurile privind reclamarea probelor, precum că, SRL ”Rangoli” a achitat toate ratele contractului de leasing, iar O.C.N ”MAIB Leasing” SA precum că, nu prezintă probe în acest sens.

Aici, instanța de judecată reține că, partea reclamantă nici nu neagă faptul că, ratele contractului de leasing sunt deja achitate de SRL ”Rangoli” și nici nu pretinde la ncasarea acestora, or, potrivit celor invocate de reprezentantul reclamantei și în aceste descifrări se atestă că, ultima plată efectuată de către pârâta SRL ”Rangoli” a avut loc la data de 28 noiembrie 2018 (ordin de plată nr.92 din 28.11.2018), anterior acesta a mai efectuat plăți la data de 30 octombrie 2018. Din plata din data de 30 octombrie 2018, a fost stinsă restanța ratelor de leasing în mărime de 4 509,11 Euro și dobânzi de întârziere de 595,54 Euro, din suma parvenită la data de 28

noiembrie 2018 au fost stinse dobânzile de întârziere in mărime de 870,56 Euro și restanțele la cheltuielile recuperabile in mărime de 3328,32 lei.

Inter alia, chiar și înscrisurile prezentate de reprezentantul pârâților, precum copiile chitanțelor și a facturilor fiscale, nu se atestă achitarea tuturor ratelor de leasing și la timp, ci confirmă achitarea sumelor în temeiul contractului de leasing cu întârzieri și nu în mărimile stabilite de contract. (f.d.211-250,Vol.II; 1-17 Vol.III)

Astfel, locatarul nu a combătut situația prezentată de locator, privind achitarea plăților la timp, adică nu a combătut în nici un mod pretenții locatorului și circumstanțele de fapt invocate și probate de acesta.

În sensul normelor legale menționate supra, judecătorul concluzionează că, efectul general al oricărei obligaţii este de a da creditorului dreptul de a obţine de la debitor îndeplinirea exactă a prestaţiei la care s-a obligat.

De esenţa acestui principiu este faptul că obligaţiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condiţiile prevăzute în actul din care au luat naştere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul şi modul de executare. Condiţiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligaţiilor sunt determinate de lege sau contract. Buna-credinţă este o cerinţă legală, potrivit căreia părţile contractante trebuie să-şi execute obligaţiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinţei lor reale.

Contrar alegațiilor reprezentantului pârâților, partea reclamantă a prezentat și motive de drept și de fapt a pretenției privind încasarea datoriei pretinse la cheltuieli prevăzute de pct. 5.12 și 5.13 din Contractul de leasing, întemeindu-și pretenția pe actele de verificare a decontărilor reciproce (f.d.44, 111-112,Vol.I), descifrarea rulajului pentru perioadele 01.01.2010 – 31.12.2014, 01.01.2015 – 17.05.2021 (f.d.114-122,Vol.I), factura din 11.12.2014 pentru servicii asistență juridică, act de îndeplinirea serviciilor, factura pentru servicii de consultanță, act de executare a lucrărilor, factura pentru servici prestate pentru luna aprilie 2017, actul serviciilor pretate din 30.04.2017, actele de predare-primire a serviciilor poștale (f.d.100-105, 126-127, Vol.I).

În această ordine de idei, reieșind din prevederile legale citate și ținând cont clauzele contractuale, O.C.N ”MAIB Leasing” SA beneficiază de dreptul de a pretinde atât de la SRL ”Rangoli”, precum și de la fidejusorii Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” încasarea acestei datorii.

În această ordine de idei, potrivit contractului de fidejusiune nr.********** *****, și contractului de fidejusiune nr.********** ***** executarea tuturor obligaţiilor ce rezultă din contractul de leasing din 03 aprilie 2013, este garantată de fidejusor (f.d.10-12, 27-30).

Astfel, instanța de judecată atestă că datoria invocată de OCN ”MAIB-Leasing” în baza contractului de leasing din ***** este opozabilă în mod solidar fidejusorilor Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG”.

Astfel, cu privire la cerința privind încasarea sumei datoriei, judecătorul remarcă că, în virtutea obligațiilor asumate în temeiul contractului de leasing din 03 aprilie 2013, OCN ”MAIB-Leasing” SRL este în drept să ceară de la SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” în cazul în care locatarul nu execută obligațiile sale, locatorul este în drept să atragă persoane terțe fizice sau juridice , companii de colectare , pentru rambursarea datoriilor sau returnarea obiectului contractului.

Astfel, datoria SRL ”Rangoli” față de O.C.N ”MAIB Leasing” SA, aferentă contractului de leasing ***** din 03.07.2013, a format suma totală de 17124,29 lei, care este constituită din

cheltuieli recuperabile – 12812,73 lei, cheltuieli recuperabile servicii juridice – 6204,93, cheltuieli recuperabile servicii de revendicare – 1428,00, cheltuieli poștale – 6,95, fiind redusă din aceste sume suma de 3328,32 lei, ca fiind redistribuită din plățile achitate. (f.d.44, 11-112, Vol.I)

Prin urmare, părțile fiind în relații contractuale, în virtutea cărora și-au asumat drepturi și obligații sinalagmatice, sânt responsabile în egală măsură de executarea acestora, reieșind din prevederile normelor legale precizate, în modul corespunzător și în termenii stabiliți, în conformitate cu prevederile Legii sau ale contractului.

Conform art. 1146 Cod civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, (1) Prin contract de fidejusiune, o parte (fidejusor) se obligă faţă de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parţial, gratuit sau oneros obligaţia debitorului. (2) Prin fidejusiune se poate garanta şi o obligaţie viitoare sau afectată de modalităţi.

Potrivit art. 1156 Cod civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, (1) În cazul neexecutării obligaţiei principale, fidejusorul şi debitorul sînt obligaţi solidar în faţa creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Art. 1159 Cod civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, (1) În cazul în care mai multe persoane au prestat o fidejusiune aceluiaşi creditor pentru aceeaşi obligaţie, fiecare din ele este obligată pentru întreaga datorie dacă părţile nu au convenit asupra beneficiului de diviziune.

Având în vedere că argumentele și probele reclamantei nefiind combătute de pârâți, rezultă că acestea sunt pertinente, astfel conform legislației fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor sale, iar instanța reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente ce confirmă concluziile referitoare la existența de circumstanțe

În conformitate cu clauzele contractului de leasing enunțat supra, pârâtul s-a obligat de a rambursa creditul, a achita dobânda și sumele aferente sub forma de plăți lunare, conform graficului plăților, din anexa nr. 1 la contract.

Din actele cauzei cert rezultă faptul că, pârâtul nu a asigurat plata ratelor creditului, conform graficului de plăți stabilit, fiind în întârziere, ceea ce a generat cheltuieli suplimentare de recuperarea cărora beneficiază reclamanta.

În consecință, instanța consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N ”MAIB Leasing” SA împotriva SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” cu privire la încasarea datoriei, integral.

Mai mult ca atât, pârâtul nu a contestat valabilitatea contractului, ci din contra, a semnat acordurile în acest sens.

Astfel, instanța de judecată consideră pretenția reclamantului privind încasarea datoriei de la pârâți, întemeiată.

Până în prezent pârâții nu au achitat reclamantei suma datorată, fapt ce încalcă dreptul de proprietate al acestuia.

Acest fapt a fost susținut de reclamantul în acțiune, mai mult, de către pârâți nu a fost depusă nici o probă ce ar confirma restituirea sumelor solicitate de reclamant și netemeinicia pretențiilor reclamantului, or pârâtul a cunoscut despre intentarea procesului civil împotriva sa și urma să acționeze în corespundere cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Instanţei nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma restituirea totală sau parțială a datoriei în sumă solicitată din partea pârâților.

Or, pe toata durata aflării în examinare a pricinii din speță, reprezentantul pârâților nu a făcut altceva decât abuzarea de drepturile procesuale, înaintând recuzări, demersuri de strămutare a cauzei, demersuri neîntemeiate și repetate de interpelare a probelor de la partea adversă, încălcând și principiul contradictorialității părților, întemeindu-și demersurile pe dispoziția normei art. 119 Cod de procedură civilă, care nefiind aplicabilă părților în proces.

La fel, reprezentantul pârâților încerca doar să ducă instanța de judecată în eroare, prezentând aceleași înscrisuri în mod repetat, mai mult ca atât, a prezentat doar înscrisuri ce confirmă achitarea ratelor de leasing, iar neachitarea acestora nici nu a fost negată de partea reclamantă.

În conformitate cu art. 123 Cod de procedură civilă, (6) Faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Prin urmare, pârâtul nici nu a prezentat referință sau careva contraargumente la cele invocate de reclamant.

Or, în temeiul art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Totodată, în conformitate cu art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1), (5) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

De către partea pârâtă nu a fost depusă nici o probă ce ar neexistența datoriei solicitate de reclamant, or nu au fost prezentate probe care ar demonstra contrariul celor invocate și solicitate de reclamant.

Or, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Astfel, alegațiile relatate supra, sunt lipsite de suport faptic și legal și, sub nici o formă nu pot fi reținute ca temei de respingere a cererii de chemare în judecată.

Până în prezent pârâții nu au achitat reclamantului suma datorată, fapt ce încalcă dreptul de proprietate al acestuia.

Instanţei nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma restituirea totală sau parțială a datoriei din partea pârâtului.

Urmare a celor expuse, toate aceste argumente din partea părții pârâte instanțe de judecată le apreciază critic, ca o încercare de a se eschiva de la răspunderea patrimonială față de reclamant.

De către partea pârâtă nu a fost depusă nici o probă ce ar demonstra neexistența datoriei solicitate de reclamant.

Astfel, pîrîtul nu şi-a onorat obligaţiunile în modul corespunzător şi cu buna credinţă, iar aceste condiţii sunt imperativ prevăzute la alin.(2), art. 858 Cod Civil, care stabileşte că,

obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Având în vedere că argumentele și probele reclamantei nefiind combătute de pârâți, rezultă că acestea sunt pertinente, astfel conform legislației fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor sale, iar instanța reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente ce confirmă concluziile referitoare la existența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei (art. 118 alin. (1), 121 Cod de procedură civilă).

Capătul de cerere privind încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și cheltuieli de judecată suportate pentru traducerea actelor, instanța de judecată le va admite, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

În corespundere cu art. 90 lit. a) și l) Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Aşadar, din contul pârâților SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” în beneficiul OCN ”MAIB-Leasing” SA se vor încasa în mod solidar cheltuielile de judecată de plată a taxei de stat, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 514,00 lei (f.d.2,Vol.I), precum și suma de 1020 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru traducerea actelor (f.d.48,Vol.I).

În astfel de circumstanțe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură, judecătorul concluzionează că acţiunea reclamantului OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă integral.

În conformitate cu art. art.236, 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de OCN ”MAIB-Leasing” SA împotriva SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, integral.

Se încasează în mod solidar de la SRL ”Rangoli”, Saca Ruslan și SRL ”Farmagro AG” în beneficiul OCN ”MAIB-Leasing” SA suma de 17124,29 (șaptesprezece mii una sută douăzeci și patru,29) lei cu titlu de datorie la sumele aferente restantă formată în baza contractului de leasing financiar nr. ***** din *****, cu anexele a contractului de fidejusiune nr.***** ***** și a contractului de fidejusiune nr. ********** *****, suma de 514,00 (cinci sute paisprezece,00) lei

cu titlu de taxa de stat și suma de 1020,00 (una mie douăzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli pentru traducerea înscrisurilor.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***